



KOMISIONERI PËR TË DREJTËN
E INFORMIMIT DHE MBROJTJEN
E TË DHËNAVE PERSONALE

DREJTORIA E PËRGJITHSHME PËR TË DREJTËN E INFORMIMIT

ANALIZË E PRAKTIKËS PËR ZBATIMIN DHE INTERPRETIMIN E KUFIZIMEVE LIGJORE TË SË DREJTËS PËR INFORMIM

NË FUNKSION TË STANDARDIZIMIT TË PRAKTIKËS ADMINISTRATIVE

SHTATOR 2026

Ky dokument ka karakter analitik dhe orientues. Ai nuk zëvendëson ligjin, vlerësimin individual të rrethanave të çdo rasti, vendimmarrjen e Komisionerit ose kontrollin gjyqësor

PËRMBAJTJA

1	Qëllimi dhe konteksti
2	Metodologjia e analizës
3	Gjetjet nga praktika
3.1	Jeta private dhe të dhënat personale
3.2	Sekreti tregtar dhe profesional
3.3	Proceset penale, hetimi administrativ disiplinor, inspektimi dhe auditimi
3.4	Informacioni i klasifikuar dhe interesat e sigurisë
3.5	Akresi i pjesshëm në informacion
4	Çështjet prioritare për për unifikimin e interpretimit dhe zbatimit
5	Orientime që rezultojnë nga analiza e praktikës
6	Përfundime
—	Bibliografia dhe anekset

SHKURTIME

AP	Autoritet publik
GJEDNJ	Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut
KEDNJ	Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut
KDIMP	Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale
KLSH	Kontrolli i Lartë i Shtetit
KPA	Kodi i Procedurave Administrative
KPP	Komisioni i Prokurimit Publik
LDI	Ligji nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar
QSUT	Qendra Spitalore Universitare “Nënë Tereza”

PËRMBLEDHJE E GJETJEVE

- Kufizimi i aksesit nuk mund të mbështetet në etiketime të përgjithshme; duhet të identifikohet baza e saktë ligjore, informacioni konkret dhe interesi që mbrohet.
- Të dhënat personale nuk përjashtohen automatikisht nga aksesit. Rëndësi kanë natyra e informacionit, lidhja me funksionin publik, ndikimi në jetën private dhe interesi publik për akses.
- Sekreti tregtar kërkon verifikimin e kushteve ligjore dhe të dëmit konkret; sekreti profesional kërkon një bazë të posaçme ligjore dhe vlerësim të domosdoshmërisë e proporcionalitetit.
- Për informacionin që lidhet me procese penale, disiplinore, inspektimi ose auditimi kërkohet analizë e bazës së saktë ligjore dhe e cenimit konkret. Kufizimi për hetimin disiplinor dhe për inspektimin/auditimin nuk zbatohet pas përfundimit të këtyre procedurave.
- Informacioni i klasifikuar nuk refuzohet automatikisht. Duhet të verifikohet statusi juridik, të ndiqet procedura e rishikimit të klasifikimit dhe të individualizohet shtrirja e kufizimit.
- Aksesit i pjesshëm është rregull horizontal: para refuzimit të plotë duhet të shqyrtohen ndarja e informacionit, redaktimi dhe anonimizimi, pa e bërë pjesën e dhënë të pakuptimtë.

1. Qëllimi dhe konteksti

Kjo analizë është hartuar në zbatim të Rezolutës së Kuvendit të Republikës së Shqipërisë për vlerësimin e veprimtarisë së Komisionerit për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026, konkretisht rekomandimit nr. 3: “Të kontribuojë në standardizimin e interpretimit të kufizimeve ligjore për aksesin në informacion”. Analiza fokusohet në praktikën administrative dhe vendimmarrëse lidhur me zbatimin e kufizimeve ligjore të së drejtës për informim dhe synon të kontribuojë në konsolidimin e një praktike sa më të njëtrajtshme dhe të parashikueshme.¹

Ligji nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar, përcakton në nenin 17 rastet në të cilat e drejta për informim mund të kufizohet. Kufizimi zbatohet vetëm në kushtet dhe masën e parashikuar nga ligji dhe kërkon vlerësim të rrethanave konkrete, të informacionit të kërkuar dhe të interesit që pretendohet se mbrohet.

Praktika e deritanishme e Komisionerit ka zhvilluar një sërë qëndrimesh lidhur me zbatimin e kufizimeve ligjore. Megjithatë, analiza e kësaj praktike në mënyrë të strukturuar është e nevojshme për të evidentuar qëndrimet e konsoliduara, çështjet ku janë përdorur qasje të ndryshme dhe ato për të cilat nevojitet qartësim i mëtejshëm interpretativ. Kjo nevojë lidhet edhe me problematikat e evidentuara në zbatimin praktik të ligjit, ku interpretimi i pasaktë i kufizimeve dhe arsyetimi i pamjaftueshëm i refuzimit të aksesit vijnë të paraqiten si çështje problematike.

Neni 17 përdor standarde juridike të ndryshme, sipas interesit të mbrojtur. Për interesat e pikës 1 kërkohet që kufizimi të jetë i domosdoshëm dhe proporcional dhe që dhënia e informacionit të dëmtojë interesin përkatës; për interesat e pikës 2 kërkohet, përveç domosdoshmërisë dhe proporcionalitetit, një dëm i qartë dhe i rëndë; ndërsa për sekretin profesional, sipas pikës 3, kërkohet një detyrim konfidencialiteti i garantuar nga ligji. Këto standarde nuk mund të zbatohen në mënyrë të ndërsjellë.

Në këtë kuadër, analiza mbështetet në një kampion tematik prej 16 vendimesh të Komisionerit, të marra gjatë periudhës 2024 – 13.07.2026, pas hyrjes në fuqi të ndryshimeve të ligjit nr. 119/2014, të miratuara me ligjin nr. 78/2023. Praktika shqyrtohet sipas kategorive për të cilat u identifikuan vendime relevante dhe plotësohet, kur është e dobishme, me jurisprudencën e GJEDNJ-së.²

Rezultatet e analizës shërbejnë si bazë për formulimin e orientimeve që burojnë nga praktika, me synimin për të mbështetur zbatimin sa më të drejtë dhe të njëtrajtshëm të kufizimeve nga autoritetet publike dhe konsolidimin e praktikës së Komisionerit në shqyrtimin e rasteve konkrete. Orientimet kanë karakter analitik dhe nuk krijojnë kategori të paracaktuara informacioni që “jepet” ose “nuk jepet”.

¹ Kuvendi i Shqipërisë, “Rezolutë për vlerësimin e veprimtarisë së Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026”, miratuar më 30.06.2026, rekomandimi nr. 3.

² Ligji nr. 78/2023 “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 119/2014 ‘Për të drejtën e informimit’”.

2. Metodologjia e analizës

Analiza mbështetet në shqyrtimin e vendimmarrjes së Komisionerit të krijuar pas hyrjes në fuqi të ndryshimeve të ligjit nr. 119/2014, të miratuara me ligjin nr. 78/2023, si dhe, kur është relevante, në jurisprudencën e GJEDNJ-së. Vendimet e Komisionerit publikohen sipas viteve në faqen zyrtare të institucionit.

Në fazën e parë u inventarizuan vendimet e përzgjedhura të Komisionerit për periudhën e analizuar, me qëllim identifikimin e rasteve ku është trajtuar zbatimi i kufizimeve të së drejtës për informim. Vendimet relevante u klasifikuan sipas dispozitës ligjore dhe natyrës së çështjes: jeta private dhe të dhënat personale; sekretit tregtar ose profesional; parandalimi, hetimi dhe ndjekja e veprave penale; hetimi administrativ disiplinor; procedurat e inspektimit dhe auditimit; informacioni i klasifikuar; si dhe aksesit i pjesshëm.

Për çdo vendim relevant u evidentuan dispozita ligjore e zbatuar, çështja juridike, mënyra ose testi i përdorur për vlerësimin e kufizimit, qëndrimi i mbajtur nga Komisioneri dhe standardi interpretativ që rezulton nga arsyetimi. Analiza nuk mbështetet vetëm në rezultatin përfundimtar të çështjes, por në arsyetimin e përdorur për të vlerësuar nëse kufizimi i aksesit ishte i justifikuar në rrethanat konkrete.

Në vijim, vendimet u analizuan në mënyrë krahasuese sipas kategorive të kufizimeve, për të evidentuar qëndrimet e përsëritura dhe relativisht të konsoliduara, çështjet ku praktika është ende në zhvillim dhe ato që kërkojnë qartësim ose standardizim të mëtejshëm interpretativ.

Të dhënat e inventarizimit dhe klasifikimit pasqyrohen në Aneksin 1, ndërsa jurisprudenca e GJEDNJ-së e përdorur në analizë pasqyrohet në Aneksin 2. Këto anekse shërbejnë si bazë dokumentuese për gjetjet dhe orientimet e dokumentit.

Shtrirja e analizës është tematike dhe jo shteruese. Kampioni nuk përfshin të gjitha kufizimet e nenit 17 dhe as çdo vendim të publikuar gjatë periudhës. Mungesa e një fushe nga analiza nuk nënkupton se ajo nuk ka rëndësi ose se nuk ekziston praktikë, por vetëm se në kampionin e përzgjedhur nuk u identifikua bazë e mjaftueshme për një orientim të konsoliduar.

Versioni i analizuar nuk përmban një inventar të jurisprudencës së gjykatave shqiptare. Referencat gjyqësore në tekst dhe në Aneksin 2 i përkasin GJEDNJ-së. Praktika gjyqësore kombëtare mund të integrohet në përditësimet e ardhshme, pasi të inventarizohet dhe verifikohet në mënyrë të plotë.

3. Gjetjet nga praktika

3.1. Jeta private dhe të dhënat personale

Mbrojtja e jetës private dhe e të dhënave personale përbën një nga kufizimet më të ndjeshme në zbatimin e së drejtës për informim, pasi kërkon vlerësimin e kufirit ndërmjet informacionit që i përket sferës private të individit dhe informacionit që lidhet me ushtrimin e funksioneve dhe detyrave publike.

Neni 17, pika 1, shkronja “a”, i LDI-së lejon kufizimin për mbrojtjen e jetës private vetëm kur kufizimi është i domosdoshëm dhe proporcional dhe kur dhënia e informacionit dëmton këtë interes. Edhe në këtë rast, informacioni nuk refuzohet kur ekziston një interes publik më i lartë për dhënien e tij. Vlerësimi lidhet gjithashtu me nenin 44 të ligjit nr. 124/2024 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, i cili harmonizon mbrojtjen e të dhënave personale me aksesin në dokumentet zyrtare. Për personat që ushtrojnë funksione shtetërore, aksesin në informacionin që lidhet me kryerjen e funksioneve dhe detyrave zyrtare, në parim, nuk pengohet nga mbrojtja e të dhënave personale, përveç rasteve të kufizuara me ligj.

Standardi i jurisprudencës së GJEDNJ-së

Jurisprudenca e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut ndihmon në përcaktimin e raportit ndërmjet mbrojtjes së jetës private sipas nenit 8 të KEDNJ-së dhe lirisë për të marrë dhe dhënë informacion sipas nenit 10.

Në çështjen *Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë* [GC], 2016, GJEDNJ pranoi se, në rrethana të caktuara, aksesin në informacionin që mbahet nga autoritetet publike mund të mbrohet nga neni 10. Për këtë vlerësim, Gjykata merr në konsideratë, ndër të tjera, qëllimin për të cilin kërkohet informacioni, natyrën e tij, rolin e kërkuarit dhe faktin nëse informacioni është i gatshëm dhe i disponueshëm. Rasti kishte rëndësi edhe për mbrojtjen e të dhënave personale, pasi informacioni i kërkuar përmbante emrat e avokatëve të caktuar kryesisht dhe numrin e rasteve në të cilat ata ishin emëruar. Gjykata vlerësoi natyrën e këtij informacioni dhe lidhjen e tij me një çështje me interes publik, në vend që ta konsideronte karakterin personal të të dhënave si arsye të mjaftueshme për refuzimin e aksesit.³

Një qasje e ngjashme gjendet në *Centre for Democracy and the Rule of Law kundër Ukrainës*, 2020, ku kërkohet informacion mbi arsimin dhe përvojën profesionale të drejtuesve politikë që kandidonin në zgjedhje. GJEDNJ i kushtoi rëndësi karakterit publik të informacionit dhe nevojës për të balancuar konkretisht interesin e transparencës me mbrojtjen e jetës private.⁴

Nga kjo jurisprudencë del një parim i rëndësishëm: *fakti që një informacion përmban të dhëna personale nuk mjafton, në vetvete, për të refuzuar aksesin*. Duhet të vlerësohen natyra e informacionit, lidhja e tij me veprimtarinë publike, interesi për transparencë dhe ndikimi që publikimi mund të ketë mbi jetën private.

³ ECtHR, *Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary* [GC], no. 18030/11, 8 November 2016, §§ 149–180, veçanërisht §§ 156–170.

⁴ ECtHR, *Centre for Democracy and the Rule of Law v. Ukraine*, no. 10090/16, 26 March 2020.

Praktika e Komisionerit

Praktika e Komisionerit gjatë viteve 2024 - 2026 tregon se është e nevojshme të dallohen dy situata: informacioni që i përket marrëdhënies individuale të punës dhe sferës private të punonjësit, dhe informacioni që, megjithëse përmban të dhëna personale, lidhet me ushtrimin e funksionit ose detyrës publike.⁵

a) Informacioni që lidhet me marrëdhënien individuale të punës

Në këtë drejtim është krijuar një linjë e dallueshme në praktikën e Komisionerit. Në vendimin nr. 27, datë 19.08.2025, ndaj IdentiTek sh.a., ndër të tjera kërkohej lista e hyrje-daljeve të punonjësve. Komisioneri vlerësoi se ky informacion nuk tregonte në vetvete veprimtarinë apo detyrat zyrtare të kryera nga punonjësi, por lidhej me administrimin e marrëdhënies individuale të punës. Të dhënat mbi orarin e hyrjes dhe daljes shërbejnë për evidentimin e pranisë dhe përmbushjen e detyrimeve që burojnë nga marrëdhënia punëmarrës-punëdhënës dhe, për këtë arsye, u trajtuan në kuadër të mbrojtjes së të dhënave personale.⁶

I njëjti qëndrim u mbajt në vendimin nr. 32, datë 26.09.2025, po ndaj IdentiTek sh.a. Komisioneri e konsideroi informacionin mbi hyrje-daljet ditore, mujore ose vjetore të punonjësve, si të lidhur ngushtë me marrëdhënien kontraktuale ndërmjet punëmarrësit dhe punëdhënësit. Në këtë vendim, Komisioneri iu referua edhe vendimit nr. 27/2025 dhe vendimeve nr. 18 dhe nr. 20/2024, duke e konsideruar këtë një qëndrim tashmë të konsoliduar të praktikës.⁷

Nga kjo linjë vendimmarrëse rezulton se rëndësi ka jo vetëm fakti që informacioni lidhet me një punonjës të një autoriteti publik, por edhe natyra, qëllimi dhe funksioni i informacionit të kërkuar. Vendimet për hyrje-daljet e punonjësve lidhen me rrethanat konkrete të rasteve të shqyrtuara dhe nuk duhet të shndërrohen në një përjashtim automatik. Kur të dhënat dokumentojnë drejtpërdrejt ushtrimin e funksionit publik ose ekziston një interes publik më i lartë, kërkohet një vlerësim i ri dhe i individualizuar.

b) Informacioni që lidhet me funksionin dhe detyrën publike

Nga ana tjetër, praktika më e fundit e Komisionerit gjatë vitit 2026 evidenton një qasje të ndryshme kur të dhënat personale lidhen me ushtrimin e funksioneve ose detyrave publike. Në vendimin nr. 1, datë 12.01.2026, lidhur me Fondin Shqiptar të Zhvillimit, çështja përfshinte informacion mbi emrat, mbiemrat dhe pozicionet e stafit. Në shqyrtimin e kërkesës, informacioni u vlerësua duke marrë në konsideratë jo vetëm karakterin e tij si e dhënë personale, por edhe lidhjen me ushtrimin e detyrave zyrtare dhe kërkesën për transparencë të veprimtarisë së autoritetit publik.⁸

Ky dallim shfaqet edhe në vendimin nr. 21, datë 15.06.2026, lidhur me QSUT-në, ku në vlerësimin e aksesit merr rëndësi nëse informacioni i kërkuar lidhet me veprimtarinë zyrtare

⁵ Shih, ndër të tjera, Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimet nr. 18/2024, nr. 20/2024, nr. 27/2025, nr. 32/2025, nr. 1/2026 dhe nr. 21/2026.

⁶ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, Vendimi nr. 27, datë 19.08.2025, ndaj IdentiTek sh.a.

⁷ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, Vendimi nr. 32, datë 26.09.2025, ndaj IdentiTek sh.a.; shih gjithashtu vendimet nr. 27/2025, nr. 18/2024 dhe nr. 20/2024, të referuara në këtë vendim.

⁸ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, Vendimi nr. 1, datë 12.01.2026, ndaj Fondit Shqiptar të Zhvillimit.

të personave që ushtrojnë funksione shtetërore. Kjo qasje duhet lexuar në lidhje me nenin 44 të ligjit nr. 124/2024.⁹

Nga këto raste rezulton se cilësimi i një informacioni si e dhënë personale nuk e përcakton, në vetvete, nëse ai duhet ose jo të bëhet i aksesueshëm. Rëndësi ka natyra e informacionit dhe lidhja e tij me sferën private të individit ose me ushtrimin e funksionit dhe detyrave publike. Për rrjedhojë, vlerësimi nuk duhet të ndalet vetëm te pyetja “a përmban dokumenti të dhëna personale?”, por duhet të shqyrtojë edhe “me cilën sferë të veprimtarisë së personit lidhen këto të dhëna?”. Ky dallim është në përputhje edhe me standardin e evidentuar më sipër në jurisprudencën e GJEDNJ-së, sipas të cilit karakteri personal i informacionit nuk përbën, në vetvete, arsye të mjaftueshme për kufizimin e aksesit. Vlerësimi duhet të marrë parasysh natyrën e informacionit dhe interesat që konkurrojnë në rastin konkret.

c) Aksesit i pjesshëm dhe anonimizimi

Një tjetër element i rëndësishëm është se prania e të dhënave personale në një dokument nuk duhet të çojë automatikisht në refuzimin e tij në tërësi. Në vendimin nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj KPP-së, Komisioneri evidentoi mundësinë e anonimizimit të elementeve që përbëjnë të dhëna personale, duke mundësuar aksesin në pjesën tjetër të dokumentit. E njëjta qasje shfaqet në vendimin nr. 24, datë 13.07.2026, ndaj Agjencisë së Zhvillimit të Territorit.¹⁰¹¹

Nga këto raste rezulton se mbrojtja e të dhënave personale nuk duhet të identifikohet automatikisht me mbrojtjen e të gjithë dokumentit ku ato gjenden. Kur interesi i mbrojtjes së jetës private mund të garantohet përmes anonimizimit ose kufizimit vetëm të pjesës së mbrojtur, duhet të vlerësohet mundësia e dhënies së pjesës tjetër të informacionit.

Çështjet që kërkojnë standardizim interpretativ

Analiza e vendimmarrjes tregon se në këtë fushë janë krijuar disa qëndrime relativisht të konsoliduara. Ato lidhen veçanërisht me dallimin ndërmjet informacionit që i përket sferës private ose administrimit të marrëdhënies individuale të punës dhe informacionit që lidhet me ushtrimin e funksioneve ose detyrave publike. Praktika më e fundit e evidenton gjithashtu anonimizimin dhe aksesin e pjesshëm kur mbrojtja e të dhënave personale nuk kërkon kufizimin e dokumentit në tërësi.¹²¹³

Megjithatë, analiza e evidenton se pika që kërkon konsolidim të mëtejshëm është mënyra se si kryhet vlerësimi në rastet kufitare, kur informacioni ka njëkohësisht karakter personal dhe lidhje me ushtrimin e një funksioni ose detyre publike. Në këto raste, vetëm cilësimi i informacionit si e dhënë personale nuk është i mjaftueshëm për të përcaktuar nëse aksesit duhet të kufizohet.¹⁴

⁹ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 21, datë 15.06.2026, ndaj Qendrës Spitalore Universitare “Nënë Tereza”.

¹⁰ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik.

¹¹ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 24, datë 13.07.2026, ndaj Agjencisë së Zhvillimit të Territorit.

¹² Shih vendimet e Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale nr. 18/2024, nr. 20/2024, nr. 27, datë 19.08.2025, dhe nr. 32, datë 26.09.2025.

¹³ Shih, ndër të tjera, vendimin nr. 1/2026 dhe vendimin nr. 21/2026 të Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale.

¹⁴ Shih *Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary* [GC], no. 18030/11, 8 November 2016; *Centre for Democracy and the Rule of Law v. Ukraine*, no. 10090/16, 26 March 2020.

Nga praktika e Komisionerit, duke marrë në konsideratë jurisprudencën e GJEDNJ-së, rezulton se vlerësimi duhet të mbështetet në disa elemente të lidhura me njëri-tjetrin: natyrën e informacionit; lidhjen e tij me sferën private ose me ushtrimin e funksionit publik; interesin konkret që kërkohet të mbrohet; ndikimin që publikimi mund të ketë mbi jetën private; ekzistencën e një interesi publik për akses; si dhe domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e kufizimit. Kur vetëm një pjesë e informacionit kërkon mbrojtje, pjesë e këtij vlerësimi duhet të jetë edhe mundësia e anonimizimit ose e aksesit të pjesshëm.¹⁵

Në këtë kuptim, nevoja për standardizim nuk qëndron në përcaktimin paraprak të kategorive të informacionit që “jepen” ose “nuk jepen”, por në konsolidimin e një mënyre të njëtrajtshme të arsytimit dhe balancimit të interesave në çdo rast konkret. Një qasje e tillë do të ruante vlerësimin individual të çdo çështjeje, ndërkohë që do të rriste koherencën dhe parashikueshmërinë e praktikës.

3.2. Sekreti tregtar dhe profesional

Sekreti tregtar dhe profesional përbën një nga interesat që mund të justifikojë kufizimin e së drejtës për informim. Megjithatë, nga vetë natyra e së drejtës për akses rezulton se jo çdo informacion që lidhet me veprimtarinë ekonomike, tregtare apo profesionale mund të përjashtohet automatikisht nga aksesit.

Neni 17 i LDI-së i trajton sekretin tregtar dhe sekretin profesional në baza të ndryshme. Sekreti tregtar përfshihet në pikën 1, shkronja “b”: kufizimi duhet të jetë i domosdoshëm dhe proporcional, dhënia e informacionit duhet të dëmtojë interesin e mbrojtur dhe informacioni nuk refuzohet kur ekziston një interes publik më i lartë. Sekreti profesional trajtohet në pikën 3 dhe kërkon që përhapja e informacionit të cenojë një detyrim konfidencialiteti të garantuar nga një dispozitë ligjore e posaçme.¹⁶

Standardi i jurisprudencës së GJEDNJ-së

Jurisprudenca e GJEDNJ-së pranon se mbrojtja e informacionit konfidencial dhe e interesave të ligjshëm tregtarë mund të përbëjë një interes që duhet marrë në konsideratë në zbatimin e nenit 10 të KEDNJ-së. Megjithatë, ekzistenca e këtij interesi nuk e përjashton nevojën për të vlerësuar konkretisht natyrën e informacionit dhe interesat që konkurrojnë në një rast të caktuar.¹⁷

Në çështjen *Herbai kundër Hungarisë, 2019*, GJEDNJ trajtoi raportin ndërmjet lirisë së shprehjes së një punonjësi dhe interesit të punëdhënësit për mbrojtjen e interesave të ligjshëm tregtarë. Herbai nuk ishte çështje për akses në dokumente zyrtare; në këtë analizë përdoret vetëm si referencë krahasuese për nevojën e një balancimi konkret, jo si precedent i drejtpërdrejtë për zbatimin e LDI-së.¹⁸

Në një plan më të drejtpërdrejtë për aksesin në informacion, GJEDNJ ka theksuar rëndësinë e rolit të medias dhe organizatave që veprojnë si “mbikëqyrës publikë”. Në çështjen *Társaság a Szabadságjogokért kundër Hungarisë, 2009*, Gjykata vlerësoi se pengesat që

¹⁵ Shih vendimet e Komisionerit nr. 17/2026 dhe nr. 24/2026.

¹⁶ Ligji nr. 119/2014, datë 18.09.2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar, neni 17, në lidhje me kufizimet e së drejtës për informim dhe kërkesat e domosdoshmërisë dhe proporcionalitetit.

¹⁷ Shih nenin 10, pika 2, të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, i cili parashikon, ndër qëllimet legjitime të kufizimit, edhe parandalimin e përhapjes së informacionit të marrë në konfidencë. Shih gjithashtu ECtHR, *Herbai v. Hungary*, no. 11608/15, 5 November 2019.

¹⁸ ECtHR, *Herbai v. Hungary*, no. 11608/15, 5 November 2019. Gjykata konstatoi se gjykatat kombëtare nuk kishin kryer një balancim të përshtatshëm ndërmjet lirisë së shprehjes dhe interesave të ligjshëm tregtarë të punëdhënësit.

vështirësojnë aksesin në informacion me interes publik mund të cenojnë aftësinë e medias dhe aktorëve të tjerë për të informuar publikun.¹⁹ Ky standard është referuar shprehimisht edhe nga Komisioneri në vendimin nr. 17/2026, në një çështje që lidhej me një procedurë prokurimi publik dhe ku kërkuksi ishte gazetar.²⁰

Nga këto standarde rezulton se mbrojtja e një interesi tregtar ose konfidencial është legjitime, por duhet të balancohet me interesin për transparencë dhe me rëndësinë publike të informacionit të kërkuar.

Praktika e Komisionerit

Praktika e Komisionerit evidenton disa elemente të rëndësishme për mënyrën se si duhet të vlerësohet pretendimi për sekret tregtar ose profesional.

a) Cilësimi si “sekret tregtar” nuk është i mjaftueshëm

Një element i rëndësishëm që rezulton nga praktika është se informacioni nuk mund të përjashtohet nga aksesin vetëm sepse autoriteti publik ose një subjekt privat e konsideron atë tregtar apo konfidencial. Kjo qasje evidentohet në vendimin nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik. Çështja lidhej me kërkesën për kopjen e një ankese të paraqitur nga një bashkim operatorësh ekonomikë në kuadër të një procedure prokurimi publik. KPP argumentonte, ndër të tjera, se dhënia e informacionit mund të cenonte sekretin tregtar dhe se legjislacioni i prokurimit kufizonte informacionin që mund të bëhej publik.²¹

Komisioneri nuk e konsideroi këtë argument të mjaftueshëm për refuzimin e dokumentit. Gjatë shqyrtimit nuk rezultoi e provuar se operatori ekonomik e kishte përcaktuar të gjithë ankesën si konfidenciale. Për rrjedhojë, fakti që dokumenti ishte paraqitur nga një operator ekonomik nuk mjaftonte, në vetvete, për ta konsideruar atë në tërësi sekret tregtar.²²

Nga ky qëndrim rezulton se vlerësimi duhet të mbështetet në përmbajtjen konkrete të informacionit dhe jo vetëm në emërtimin e dokumentit ose në cilësimin e tij si konfidencial.

b) Verifikimi i elementeve të sekretit tregtar

Në vendimin nr. 17/2026, Komisioneri evidenton edhe elementet që duhet të verifikohen përpara se informacioni të trajtohet si sekret tregtar. Duke iu referuar përkufizimit ligjor të sekretit tregtar, Komisioneri evidenton se informacioni duhet:

- të të mos jetë përgjithësisht i njohur ose lehtësisht i aksesueshëm;
- të ketë vlerë tregtare për shkak se nuk është i njohur publikisht; dhe
- personi që e zotëron ligjërisht informacionin të ketë marrë masa të arsyeshme për ruajtjen e konfidencialitetit të tij.²³

¹⁹ ECtHR, *Társaság a Szabadságjogokért v. Hungary*, no. 37374/05, 14 April 2009, §§ 26–28, 35–39. Gjykata theksoi rolin e medias dhe organizatave të shoqërisë civile si “social watchdogs” dhe vlerësoi se krijimi i pengesave për marrjen e informacionit me interes publik mund të cenojë ushtrimin e rolit të tyre në debatin publik.

²⁰ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 17, datë 22.05.2026. Në arsyetim referohet jurisprudenca e GJEDNJ-së mbi rolin e gazetarit si “public watchdog”.

²¹ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik.

²² Po aty.

²³ Po aty, lidhur me elementet e përkufizimit ligjor të sekretit tregtar.

Nga ky arsyetim rezulton se këto elemente duhet të verifikohen në mënyrë kumulative në rastin konkret. Një pretendim i përgjithshëm ose një shënim formal “konfidencial” nuk është i mjaftueshëm për ta trajtuar informacionin si sekret tregtar.

c) Dëmi duhet të argumentohet konkretisht

Një tjetër element që del qartë nga vendimi nr. 17/2026 është nevoja për të identifikuar dëmin që mund të shkaktohet nga publikimi i informacionit. Në rastin konkret, Komisioneri konstatoi se autoriteti publik nuk kishte kryer një analizë të mirëfilltë për të treguar se përse kufizimi ishte i domosdoshëm dhe proporcional dhe se çfarë dëmi konkret mund t'u shkaktohej bizneseve ose kompanive nga dhënia e informacionit të kërkuar.²⁴

Kjo nënkupton se ekzistenca e një interesi ekonomik nuk është, në vetvete, e mjaftueshme për të justifikuar kufizimin. Duhet të argumentohet lidhja ndërmjet dhënies së informacionit dhe dëmit konkret që mund të shkaktohet.

d) Sekreti tregtar dhe interesi publik

Praktika e Komisionerit tregon gjithashtu se pretendimi për sekret tregtar duhet të vlerësohet në raport me interesin publik për akses. Ky element është veçanërisht i dukshëm në vendimin nr. 17/2026. Duke qenë se informacioni lidhej me një procedurë prokurimi dhe përdorimin e fondeve publike, Komisioneri vlerësoi se ekzistonte një interes i lartë për transparencë dhe llogaridhënie.

Në këtë kontekst, Komisioneri formulon një standard të qartë: pretendimi për sekret tregtar nuk mund të jetë abstrakt ose të mbulojë në mënyrë të përgjithshme të gjithë dokumentin, por duhet të justifikohet konkretisht dhe proporcionalisht për secilën pjesë të informacionit që kërkohet të kufizohet.²⁵ Ky qëndrim është veçanërisht i rëndësishëm për informacionin që lidhet me kontratat, prokurimet dhe përdorimin e fondeve publike, ku interesi për transparencë është më i theksuar.

e) Raporti ndërmjet legjislacionit sektorial dhe LDI-së

Vendimi nr. 17/2026 trajton edhe një çështje tjetër me rëndësi për standardizimin e praktikës: raportin ndërmjet LDI-së dhe dispozitave sektoriale që parashikojnë konfidencialitetin e informacionit. Komisioneri vlerësoi se detyrimet e KPP-së për publikimin e informacionit sipas legjislacionit të prokurimit nuk përjashtojnë të drejtën për të kërkuar informacion sipas LDI-së. Publikimi proaktiv dhe aksesit mbi bazën e një kërkesë për informacion janë dy mënyra të ndryshme të realizimit të transparencës²⁶ Po kështu, dispozitat e legjislacionit të prokurimit duhet të lexohen në harmoni me LDI-në dhe me kuadrin e përgjithshëm për të drejtën e informimit.²⁷

Kjo është një gjetje me rëndësi më të gjerë se vetë prokurimi publik: ekzistenca e një dispozite sektoriale për konfidencialitetin nuk duhet të çojë automatikisht në përjashtimin e

²⁴ Po aty. Komisioneri evidenton mungesën e një analize konkrete mbi dëmin që dhënia e informacionit mund t'u shkaktojë bizneseve ose kompanive dhe mbi domosdoshmërinë e proporcionalitetit të kufizimit.

²⁵ Po aty. Në raport me natyrën e informacionit dhe interesin publik për transparencën e procedurave të prokurimit, Komisioneri vlerëson se pretendimi për sekret tregtar duhet të justifikohet konkretisht dhe proporcionalisht dhe jo të përdoret në mënyrë abstrakte për të kufizuar dokumentin në tërësi.

²⁶ Po aty. Komisioneri dallon detyrimet e publikimit sipas legjislacionit të prokurimit nga e drejta për akses në informacion mbi bazën e LDI-së.

²⁷ Po aty, lidhur me interpretimin e dispozitave të legjislacionit të prokurimit në raport me kuadrin ligjor për të drejtën e informimit.

zbatimit të LDI-së, por kërkon analizimin e raportit ndërmjet dispozitave përkatëse dhe kufizimeve të parashikuara nga ligji për të drejtën e informimit.

f) Aksesit i pjesshëm

Edhe në rastet kur një pjesë e dokumentit përmban sekret tregtar, kjo nuk justifikon domosdoshmërisht refuzimin e të gjithë dokumentit. Në vendimin nr. 17/2026, Komisioneri i referohet shprehimisht pikës 6 të nenit 17 të LDI-së, sipas së cilës, kur kufizimi prek vetëm një pjesë të informacionit, pjesa tjetër duhet t'i vihet në dispozicion kërkuar.²⁸

Sekreti profesional

Praktika e analizuar tregon se edhe pretendimi për sekret profesional kërkon identifikimin e dispozitës ligjore që vendos detyrimin e konfidencialitetit dhe të informacionit konkret që mbulohet prej saj. Vendimi nr. 25, datë 01.11.2024, ndaj Bankës së Shqipërisë, trajton këtë çështje në raport me rregullat e posaçme të sektorit bankar. Vlerësimi duhet të shqyrtojë domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e kufizimit dhe nëse mbrojtja mund të realizohet përmes aksesit të pjesshëm.²⁹

Nga kjo praktikë rezulton se referimi te sekreti profesional nuk duhet të çojë automatikisht në përjashtimin nga aksesit të të gjithë dokumentit. Duhet të identifikohet baza ligjore e konfidencialitetit, informacioni konkret që mbrohet dhe nëse kufizimi zbatohet për dokumentin në tërësi apo vetëm për pjesë të tij.

Çështjet që kërkojnë standardizim interpretativ

Analiza tregon se praktika e Komisionerit ka krijuar elemente të rëndësishme për vlerësimin e sekretit tregtar dhe profesional. Në veçanti, vendimi nr. 17/2026 e strukturon më qartë vlerësimin e pretendimit për sekret tregtar, duke e lidhur atë me kriteret ligjore të sekretit, dëmin që mund të shkaktohet nga dhënia e informacionit, proporcionalitetin, interesin publik dhe mundësinë e aksesit të pjesshëm.³⁰ Megjithatë, mbetet e nevojshme konsolidimi i këtyre elementeve në një mënyrë të njëtrajtshme vlerësimi, në mënyrë që cilësimi “sekret tregtar” ose “sekret profesional” të mos përdoret, në vetvete, si bazë për refuzimin e aksesit.

Nga praktika e analizuar rezulton se vlerësimi duhet të përfshijë tri çështje kryesore: së pari, nëse informacioni plotëson kushtet ligjore për t'u konsideruar sekret tregtar ose profesional; së dyti, nëse dhënia e tij mund të shkaktojë një dëm konkret ndaj interesit të mbrojtur dhe nëse kufizimi është i domosdoshëm dhe proporcional; dhe së treti, nëse ekziston një interes publik për akses dhe nëse interesi që kërkohet të mbrohet mund të garantohet përmes aksesit të pjesshëm.³¹

Për sekretin profesional, vëmendje të veçantë kërkon raporti ndërmjet dispozitës sektoriale që vendos detyrimin e konfidencialitetit dhe nenit 17, pika 3, të LDI-së. Ekzistenca e një dispozite të tillë duhet të vlerësohet për të përcaktuar informacionin konkret që mbulohet prej

²⁸ Po aty, në lidhje me zbatimin e nenit 17, pika 6, të ligjit nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar, dhe dhënien e pjesës së informacionit që nuk preket nga kufizimi.

²⁹ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 25, datë 01.11.2024, ndaj Bankës së Shqipërisë.

³⁰ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik.

³¹ Po aty.

saj dhe nuk duhet të merret automatikisht si bazë për përjashtimin e të gjithë dokumentit nga aksesit.³²

Në këtë kuptim, standardizimi duhet të synojë një mënyrë të njëtrajtshme të identifikimit të informacionit të mbrojtur, vlerësimit të dëmit, balancimit me interesin publik dhe përcaktimit të shtrirjes së kufizimit në çdo rast konkret, dhe jo përcaktimin paraprak të kategorive të dokumenteve që “jepen” ose “nuk jepen”.

3.3. Proceset penale, hetimi administrativ disiplinor, inspektimi dhe auditimi

Neni 17, pika 2, i LDI-së, parashikon kufizime për mbrojtjen e disa procese të ndryshme: parandalimin, hetimin dhe ndjekjen e veprave penale; mbarëvajtjen e hetimit administrativ në kuadër të një procedimi disiplinor; si dhe mbarëvajtjen e procedurave të inspektimit dhe auditimit.

Termi “kontroll”, ose veprimtaria e cilësuar si e tillë në legjislacionin sektorial, mund të përshkruajë veprimtari verifikuese ose mbikëqyrëse të një autoriteti, por nuk përbën, në vetvete, një kategori autonome kufizimi sipas nenit 17 të LDI-së. Për zbatimin e kufizimit, autoriteti duhet të përcaktojë se në cilën prej kategorive të mbrojtura shprehimisht nga neni 17 përfshihet veprimtaria përkatëse dhe të provojë plotësimin e kushteve ligjore për zbatimin e kufizimit.

Për kufizimet e pikës 2, autoriteti duhet të provojë se kufizimi është i domosdoshëm dhe proporcional dhe se dhënia e informacionit shkakton një dëm të qartë dhe të rëndë ndaj interesit të mbrojtur. Vetë fakti që informacioni lidhet me një procedurë të tillë nuk krijon konfidencialitet automatik; kërkohet të provohet një lidhje shkakësore ndërmjet dhënies së informacionit dhe dëmit të pretenduar.

Ligji vendos gjithashtu një rregull të prerë kohor: kufizimi për mbarëvajtjen e hetimit administrativ disiplinor dhe të procedurave të inspektimit e auditimit nuk zbatohet, pasi këto procedura kanë përfunduar. Ky rregull nuk duhet të ngatërrohet me kufizimin e veçantë që lidhet me parandalimin, hetimin dhe ndjekjen e veprave penale.

Standardi i jurisprudencës së GJEDNJ-së

Jurisprudenca e GJEDNJ-së nuk ka zhvilluar një test të posaçëm për aksesin në informacion që lidhet me inspektimet ose auditimet administrative. Megjithatë, standardet e përgjithshme të nenit 10 të KEDNJ-së janë relevante edhe për vlerësimin e këtyre rasteve.

Në çështjen *Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë [GC], 2016*, GJEDNJ përcaktoi se, kur aksesit në informacionin e mbajtur nga autoritetet publike hyn në fushën e mbrojtjes së nenit 10, vlerësimi merr parasysh qëllimin e kërkesës, natyrën e informacionit, rolin e kërkuarit dhe faktin nëse informacioni është i gatshëm dhe i disponueshëm.³³

Nga ana tjetër, neni 10/2 i KEDNJ-së parashikon interesat legjitime që mund të justifikojnë kufizime në ushtrimin e lirisë së shprehjes, përfshirë lirinë për të marrë dhe dhënë informacion. Ndër këto interesa përfshihen parandalimi i krimit dhe i zbulimit të informacionit

³² Shih Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 25/2024, ndaj Bankës së Shqipërisë.

³³ *ECtHR, Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary [GC], no. 18030/11, 8 November 2016*, §§ 149–180, veçanërisht §§ 156–170.

të marrë në konfidencë. Në çdo rast, kufizimi duhet të jetë i parashikuar me ligj dhe i nevojshëm në një shoqëri demokratike.³⁴

Për qëllimin e kësaj analize, nga këto standarde rezulton se ekzistenca e një interesi të ligjshëm për mbrojtjen e një procedure nuk mjafton, në vetvete, për të justifikuar kufizimin e aksesit. Duhet të vlerësohen konkretisht nevoja dhe proporcionaliteti i kufizimit.

Praktika e Komisionerit

a) Lidhja e informacionit me një veprimtari kontrolluese ose inspektuese nuk mjafton për kufizimin

Në vendimin nr. 19, datë 20.06.2025, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit, informacioni i kërkuar lidhej me rezultatet e analizave të qumështit, mostrat ku ishte konstatuar aflatoksina, sasitë e produkteve të bllokuara ose të asgjësuar dhe masat administrative të marra ndaj subjekteve. Informacioni ishte krijuar në kuadër të veprimtarisë kontrolluese dhe inspektuese të AKU-së.³⁵

Komisioneri konstatoi se autoriteti nuk kishte dhënë informacionin e kërkuar, por ishte kufizuar kryesisht në shpjegimin e procedurave që ndiqte sipas legjislacionit sektorial. Gjatë shqyrtimit, AKU argumentoi gjithashtu se dhënia e informacionit mund të shkaktojë një gjendje paniku të panevojshme te konsumatorët. Komisioneri nuk e konsideroi këtë argument të mbështetur në kufizimet e parashikuara nga LDI-ja.³⁶

Me rëndësi për analizën është edhe mënyra se si duhet të arsyetohet kufizimi. Kur autoriteti vlerëson se ekziston një shkak për kufizimin e aksesit, duhet të identifikojë pjesën konkrete të informacionit që refuzohet dhe bazën përkatëse të nenit 17 mbi të cilën mbështetet kufizimi. Në rastin konkret, një arsyetim i tillë mungonte.³⁷

Nga ky vendim rezulton se fakti që informacioni është krijuar gjatë një veprimtarie kontrolluese ose inspektuese nuk përbën, në vetvete, shkak të mjaftueshëm për kufizimin e aksesit. Kufizimi duhet të lidhet me një nga interesat e mbrojtura nga neni 17 dhe të arsyetohet në raport me informacionin konkret që kërkohet.

b) Për procesin penal kërkohet një lidhje konkrete me cenimin e procedurës

Ky standard bëhet më i qartë në vendimin nr. 16, datë 14.05.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit – Drejtoria Rajonale Qarku Shkodër. Çështja lidhej me identifikimin e subjekteve tregtare, ngarkesat me misër të të cilëve ishin bllokuar gjatë veprimtarisë inspektuese. Për një nga subjektet ishte referuar kallëzim penal. Vetë ekzistenca e kallëzimit nuk u konsiderua e mjaftueshme: autoriteti duhej të argumentonte konkretisht se si dhënia e informacionit do të shkaktojë një dëm të qartë dhe të rëndë ndaj parandalimit, hetimit ose ndjekjes së veprës penale.³⁸

Nga ky vendim rezulton se ekzistenca e një hetimi ose procedure tjetër nuk krijon automatikisht konfidencialitet për çdo informacion që lidhet me të. Duhet të identifikohet lidhja

³⁴ Neni 10 § 2 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

³⁵ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 19, datë 20.06.2025, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit.

³⁶ Po aty.

³⁷ Po aty.

³⁸ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 16, datë 14.05.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit – Drejtoria Rajonale Qarku Shkodër.

konkrete ndërmjet dhënies së informacionit dhe cenimit që kjo mund t'i shkaktojë mbarëvajtjes së procedurës.

c) Përfundimi i hetimit disiplinor, inspektimit ose auditimit përjashton këtë bazë kufizimi

Në vendimin nr. 22, datë 30.06.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit, Komisioneri i kushtoi rëndësi faktit se procedura administrative kishte përfunduar me vendosjen e një sanksioni administrativ. Në këto rrethana, mbarëvajtja e procedurës së përfunduar nuk mund të përdorej si bazë për kufizim sipas nenit 17, pika 2, shkronja “ç”.³⁹

Nga ky vendim rezulton se faza procedurale duhet të verifikohet si çështje paraprake. Për procedurat disiplinore, inspektuese dhe të auditimit, përfundimi i procedurës e përjashton zbatimin e bazës së posaçme të kufizimit. Një interes tjetër i mbrojtur nga neni 17 mund të vlerësohet vetëm nëse identifikohet veçmas dhe plotëson kushtet e tij ligjore.

d) Auditimi i përfunduar nuk mbrohet më nga neni 17, pika 2, shkronja “ç”

Një situatë e ngjashme, në kontekstin e auditimit, paraqitet në vendimin nr. 21, datë 25.10.2024, ndaj Kontrollit të Lartë të Shtetit. Kërkesja kishte kërkuar kopjen e raportit të auditimit të ushtruar nga KLSH në Bankën e Shqipërisë në vitin 2017. KLSH kishte refuzuar dhënien e raportit, duke iu referuar konfidencialitetit të dokumentacionit të auditimit dhe legjislacionit për informacionin e klasifikuar.⁴⁰

Nga dokumentacioni i administruar rezultonte se auditimi ishte zhvilluar në vitin 2017 dhe kishte përfshirë periudhën 1 janar – 31 dhjetor 2016. Komisioneri konstatoi gjithashtu se procedura e klasifikimit të dokumentacionit nuk ishte kryer sipas legjislacionit për informacionin e klasifikuar. Për këtë arsye, kufizimi i aksesit duhej të vlerësohej në raport me nenin 17 të LDI-së dhe kushtet e parashikuara prej tij.⁴¹

Për qëllimin e kësaj analize, vendimi tregon se, pasi auditimi ka përfunduar, neni 17, pika 2, shkronja “ç”, nuk mund të përdoret si bazë për kufizimin e aksesit. Nëse pretendohet një bazë tjetër, si informacioni i klasifikuar ose sekreti profesional, ajo duhet të identifikohet dhe vlerësohet në mënyrë të pavarur.

Çështjet që kërkojnë standardizim interpretativ

Praktika e analizuar krijon një drejtim relativisht të qartë: lidhja e informacionit me një procedurë nuk mjafton për kufizimin e aksesit. Duhet të identifikohet baza e saktë e nenit 17, informacioni konkret, lidhja shkakësore dhe dëmi i qartë e i rëndë që dhënia e informacionit mund t'i shkaktojë interesit të mbrojtur.⁴²

Çështja që kërkon standardizim të mëtejshëm është vlerësimi i cenimit në procedurat ende në zhvillim, veçanërisht në proceset penale. Arsyetimi duhet të përcaktojë fazën e procedurës, veprimin ose interesin që mund të cenohet, pasojën konkrete të publikimit,

³⁹ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 22, datë 30.06.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit.

⁴⁰ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 21, datë 25.10.2024, ndaj Kontrollit të Lartë të Shtetit.

⁴¹ Po aty.

⁴² Shih, ndër të tjera, Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 19, datë 20.06.2025, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit; vendimi nr. 16, datë 14.05.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit – Drejtoria Rajonale Qarku Shkodër.

domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e kufizimit, si dhe interesin publik më të lartë, kur është i pranishëm.⁴³

Një element tjetër që kërkon zbatim të njëtrajtshëm është shtrirja e kufizimit. Kur cenimi lidhet vetëm me pjesë të caktuara të informacionit, duhet të zbatohet akses i pjesshëm dhe të identifikohen qartë pjesët e refuzuara dhe baza ligjore për secilën prej tyre.

Në kampionin e analizuar nuk u identifikua një vendim që të strukturojë po aq qartë rastin kur kufizimi është pranuar për shkak të dëmit të qartë dhe të rëndë ndaj një procedure ende në zhvillim. Ky aspekt mbetet për t'u konsoliduar në praktikën e ardhshme dhe duhet trajtuar me kujdes për të shmangur formulime hipotetike ose të përgjithshme.

3.4. Informacioni i klasifikuar dhe interesat e sigurisë

Informacioni i klasifikuar dhe mbrojtja e interesave të sigurisë përbëjnë një nga fushat ku e drejta për informim mund të kufizohet për mbrojtjen e interesave të rëndësishëm publikë. Megjithatë, edhe në këto raste, kufizimi i aksesit nuk duhet të mbështetet vetëm në cilësimin e informacionit si “konfidencial” ose “i klasifikuar”, por në ekzistencën e një baze ligjore dhe në respektimin e procedurave të parashikuara për klasifikimin dhe rishikimin e tij.

Neni 17, pika 2, shkronja “a”, parashikon kufizimin kur dhënia e informacionit shkakton një dëm të qartë dhe të rëndë ndaj sigurisë kombëtare, ndërsa pika 5 vendos një procedurë të posaçme për informacionin që gjendet në dokumente të klasifikuara “sekret shtetëror”. Klasifikimi nuk sjell refuzim automatik: autoriteti që merr kërkesën nis menjëherë procedurën e rishikimit pranë autoritetit të klasifikimit, njofton kërkuuesin, mund të shtyjë afatin deri në 30 ditë pune dhe, në çdo rast, arsyeton vendimin sipas kriterëve të nenit 17.

Praktika e analizuar për vitet 2024 - 2025 evidenton dy situata: klasifikimin e pretenduar që nuk mbështetet në procedurën ligjore dhe klasifikimin që, pas rishikimit të parashikuar nga ligji, mbetet në fuqi. Analiza duhet të dallojë gjithmonë statusin juridik të klasifikimit nga përdorimi i përgjithshëm i termave “konfidencial”, “i ndjeshëm” ose “për përdorim të brendshëm”.

Standardi i jurisprudencës së GJEDNJ-së

Neni 10/2 i KEDNJ-së njeh shprehimisht sigurinë kombëtare, integritetin territorial dhe sigurinë publike ndër interesat legjitime që mund të justifikojnë kufizime në ushtrimin e lirisë së shprehjes, përfshirë lirinë për të marrë dhe dhënë informacion. Kufizimi duhet të jetë i parashikuar me ligj, të ndjekë një qëllim legjitim dhe të jetë i nevojshëm në një shoqëri demokratike.⁴⁴

Për aksesin në informacion të klasifikuar është veçanërisht me interes çështja *Šeks kundër Kroacisë*, 2022. GJEDNJ pranoi se mbrojtja e sigurisë kombëtare mund të justifikojë refuzimin e aksesit në dokumente të klasifikuara. Megjithatë, Gjykata theksoi se konceptet e sigurisë kombëtare dhe sigurisë publike duhet të përdoren me kujdes dhe se procedura kombëtare e vendimmarrjes duhet të përmbajë garanci të mjaftueshme kundër kufizimeve

⁴³ Shih vendimin nr. 22, datë 30.06.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit; vendimin nr. 21, datë 25.10.2024, ndaj Kontrollit të Lartë të Shtetit.

⁴⁴ Neni 10 § 2 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut. Shih gjithashtu *Guide on Article 10 of the European Convention on Human Rights*, European Court of Human Rights, pjesa mbi “national security, territorial integrity or public safety”.

arbitrare. Në rastin konkret, duke marrë parasysh edhe garancitë procedurale që shoqëronin vendimarrjen, Gjykata nuk konstatoi shkelje të nenit 10.⁴⁵

Ky standard plotësohet nga parimet e përcaktuara në *Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë [GC]*, 2016, lidhur me rrethanat në të cilat aksesit në informacionin e mbajtur nga autoritetet publike hyn në fushën e mbrojtjes së nenit 10.⁴⁶

Për qëllimin e kësaj analize, jurisprudenca e GJEDNJ-së tregon se siguria kombëtare përbën një interes legjitim për kufizimin e aksesit, por zbatimi i këtij kufizimi duhet të ketë bazë ligjore dhe të shoqërohet me garanci procedurale të përshtatshme.

Praktika e Komisionerit

a) Cilësimi si informacion i klasifikuar duhet të mbështetet në procedurën ligjore

Në vendimin nr. 21, datë 25.10.2024, ndaj Kontrollit të Lartë të Shtetit, çështja lidhej me kërkesën për raportin e një auditimi të ushtruar nga KLSH në Bankën e Shqipërisë. Autoriteti kishte refuzuar aksesin, duke iu referuar, ndër të tjera, klasifikimit dhe konfidencialitetit të dokumentacionit.

Nga shqyrtimi i çështjes, Komisioneri konstatoi se procedura e klasifikimit nuk ishte kryer në përputhje me legjislacionin për informacionin e klasifikuar. Për këtë arsye, referimi të karakteri i klasifikuar i dokumentacionit nuk ishte i mjaftueshëm për të justifikuar kufizimin e aksesit dhe çështja duhej të vlerësohej sipas kufizimeve të nenit 17 të LDI-së.⁴⁷

Nga ky vendim rezulton se nuk mjafton që një dokument të trajtohet ose të cilësohet nga autoriteti si konfidencial apo i klasifikuar. Ky status duhet të mbështetet në bazën ligjore dhe procedurën përkatëse të klasifikimit.

b) Klasifikimi nuk mjafton, në vetvete, për refuzimin e aksesit

Ky standard zhvillohet më tej në vendimin nr. 34, datë 13.10.2025, ndaj Drejtorisë së Shërbimeve Qeveritare. Rasti lidhej me dokumentacionin për projektin e rivitalizimit të Rezidencës Qeveritare Vila nr. 5, përfshirë procedurat e prokurimit, kontratat dhe dokumentacionin teknik. Autoriteti argumentoi se dokumentacioni përbënte informacion të klasifikuar në nivelin “konfidencial”, duke e lidhur kufizimin me natyrën e objektit dhe interesat e sigurisë.⁴⁸

Komisioneri nuk e konsideroi ekzistencën e klasifikimit si arsye të mjaftueshme për refuzimin e kërkesës. Përkundrazi, kërkesa duhej të rivlerësohej në përputhje me pikën 5 të nenit 17 të LDI-së, e cila parashikon procedurën që duhet ndjekur kur informacioni i kërkuar gjendet në dokumente të klasifikuara “sekret shtetëror”.

⁴⁵ *ECtHR, Šeks v. Croatia*, no. 39325/20, 3 February 2022. Gjykata shqyrtoi refuzimin e aksesit në dokumente të klasifikuara për arsye të sigurisë kombëtare dhe vlerësoi ekzistencën e garancive procedurale kundër ndërhyrjeve arbitrale në të drejtën e aksesit në informacion.

⁴⁶ *ECtHR, Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary [GC]*, no. 18030/11, 8 November 2016, §§ 149–180, veçanërisht §§ 156–170, mbi kriteret për përcaktimin e rasteve në të cilat aksesit në informacion hyn në fushën e mbrojtjes së nenit 10 të KEDNJ-së.

⁴⁷ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 21, datë 25.10.2024, ndaj Kontrollit të Lartë të Shtetit.

⁴⁸ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 34, datë 13.10.2025, ndaj Drejtorisë së Shërbimeve Qeveritare.

Nga ky vendim rezulton se klasifikimi i informacionit nuk e përfundon automatikisht shqyrtimin e kërkesës për akses. Ai kërkon zbatimin e procedurës së posaçme të parashikuar nga neni 17/5 i LDI-së.

c) Rishikimi i klasifikimit është pjesë e trajtimit të kërkesës

Në zbatim të nenit 17, pika 5, të LDI-së, Drejtoria e Shërbimeve Qeveritare aktivizoi mekanizmin kompetent për rishikimin e statusit të dokumentacionit të klasifikuar “sekret shtetëror”. Pas shqyrtimit, u arrit në përfundimin se dokumentacioni nuk plotësonte kushtet ligjore për deklasifikim.⁴⁹

Nga ky rast rezulton se shqyrtimi i kërkesës nuk përfundon me konstatimin e statusit të klasifikimit. Autoriteti duhet të ndjekë procedurën e rishikimit, të dokumentojë rezultatin dhe ta përfshijë atë në arsyetimin përfundimtar mbi aksesin.

d) Kompetenca e Komisionerit për të kërkuar deklasifikim

Krahas mekanizmit të nenit 17, pika 5, neni 9/1, pika 2, shkronja “d”, i LDI-së i njëj Komisioneri të drejtën t’i kërkojë autoritetit të klasifikimit deklasifikimin kur çmon se publikimi diktohet nga interesa më të rëndësishme shtetërore sesa nevoja për ta mbajtur informacionin të klasifikuar. Kjo kompetencë është e veçantë dhe duhet të dokumentohet e arsyetohet sipas rrethanave të rastit.

e) Kufizimi mund të jetë i ligjshëm kur klasifikimi mbetet në fuqi pas rishikimit

Në vendimin nr. 34/2025, pas përfundimit të procedurës së rishikimit dhe konstatimit se dokumentacioni nuk plotësonte kushtet për deklasifikim, Komisioneri vlerësoi se, megjithëse dokumentacioni përbënte, në parim, informacion publik sipas LDI-së, në rastin konkret e drejta për informim kufizohej në përputhje me nenin 17, pika 2, shkronja “a”, të LDI-së. Për rrjedhojë, Komisioneri vendosi rrëzimin e ankesës.^{50 51}

Nga ky vendim rezulton se statusi i klasifikuar i informacionit nuk e përjashton shqyrtimin e kërkesës sipas LDI-së. Kur, pas procedurës së rishikimit, klasifikimi mbetet në fuqi dhe plotësohen kushtet ligjore për kufizimin e aksesit, kërkesa mund të refuzohet.

f) Klasifikimi duhet të lidhet me informacionin konkret

Vendimi nr. 34/2025 evidenton edhe një dallim me rëndësi për përcaktimin e shtrirjes së klasifikimit. Vetë autoriteti sqaroi se ekspozimi publik i një pjese të mjediseve të rezidencës nuk cenonte statusin e objektit, për sa kohë nuk bëheshin publike aspektet teknike të ndërtimit dhe strukturës që ishin objekt i klasifikimit.⁵²

Nga ky rast rezulton nevoja për të dalluar objektin ose çështjen në përgjithësi nga informacioni konkret, që është objekt i klasifikimit. Fakti që informacioni lidhet me një objekt të ndjeshëm ose me interesa të sigurisë, nuk do të thotë, në vetvete, se çdo informacion që lidhet me të ka të njëjtin status.

⁴⁹ Po aty.

⁵⁰ Po aty.

⁵¹ Po aty, dispozitivi.

⁵² Po aty.

Çështjet që kërkojnë standardizim interpretativ

Praktika e analizuar krijon një bazë relativisht të qartë për trajtimin e kërkesave që lidhen me informacionin e klasifikuar. Nga vendimet nr. 21/2024 dhe nr. 34/2025 rezulton se cilësimi i informacionit si konfidencial ose i ndjeshëm duhet të dallohet nga statusi juridik i informacionit të klasifikuar, i cili duhet të mbështetet në bazën dhe procedurën e parashikuar nga legjislacioni përkatës.⁵³

Një çështje që kërkon zbatim të njëtrajtshëm është raporti ndërmjet klasifikimit dhe shqyrtimit të kërkesës. Kur informacioni gjendet në dokumente të klasifikuara “sekret shtetëror”, duhet të ndiqet mekanizmi i nenit 17, pika 5; kur plotësohen kushtet, duhet të merret në konsideratë edhe kompetenca e Komisionerit sipas nenit 9/1, pika 2, shkronja “d”. Rezultati i këtyre procedurave nuk përjashton nevojën për një arsyetim përfundimtar sipas nenit 17.⁵⁴

Standardizim kërkon edhe përcaktimi i shtrirjes së klasifikimit. Duhet të identifikohet informacioni konkret që mbulohet nga klasifikimi dhe të dallohet nga dokumentacioni ose çështja në tërësi. Kur klasifikimi prek vetëm një pjesë të informacionit, duhet të vlerësohet nëse pjesa tjetër mund të vihet në dispozicion pa cenuar interesin e mbrojtur.

Në këtë kuptim, standardizimi duhet të synojë një mënyrë të njëtrajtshme të verifikimit të statusit juridik të informacionit, zbatimit të procedurës së rishikimit të klasifikimit dhe përcaktimit të shtrirjes së kufizimit, duke ruajtur vlerësimin konkret të rrethanave të çdo rasti.

3.5. Aksesit i pjesshëm në informacion

Aksesi i pjesshëm përbën një mekanizëm të rëndësishëm për zbatimin proporcional të kufizimeve të së drejtës për informim. Ai zbatohet kur vetëm një pjesë e informacionit të kërkuar përmban të dhëna që mbrohen sipas ligjit, ndërsa pjesa tjetër mund të bëhet e aksesueshme.

Neni 17, pika 6, i LDI-së përcakton se, kur kufizimi prek vetëm një pjesë të informacionit, pjesa tjetër nuk i refuzohet kërkuarit. Autoriteti duhet të tregojë qartë pjesët e dokumentacionit që refuzohen dhe pikën konkrete të nenit 17 ku mbështetet secili refuzim. Ky rregull lidhet drejtpërdrejt me proporcionalitetin dhe kërkon përdorimin e masës më pak kufizuese që mbron interesin përkatës.

Në këtë kuptim, aksesit i pjesshëm nuk përbën një kufizim të veçantë të së drejtës për informim, por një rregull horizontal për zbatimin e kufizimeve të parashikuara nga neni 17.

Standardi i jurisprudencës së GJEDNJ-së

Jurisprudenca e GJEDNJ-së nuk përcakton një mekanizëm të posaçëm të aksesit të pjesshëm të njëjtë me atë të nenit 17/6 të LDI-së. Megjithatë, standardet e Gjykatës kërkojnë që kufizimet e aksesit në informacion të vlerësohen në mënyrë konkrete dhe proporcionale.

⁵³ Shih Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 21, datë 25.10.2024, ndaj Kontrollit të Lartë të Shtetit; vendimi nr. 34, datë 13.10.2025, ndaj Drejtorisë së Shërbimeve Qeveritare.

⁵⁴ Shih vendimin nr. 34, datë 13.10.2025, ndaj Drejtorisë së Shërbimeve Qeveritare.

Në çështjen *Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë [GC]*, 2016, GJEDNJ përcaktoi kriteret për vlerësimin e rasteve në të cilat aksesit në informacionin e mbajtur nga autoritetet publike hyn në fushën e mbrojtjes së nenit 10.⁵⁵

Me interes më të drejtpërdrejtë është çështja *Saure kundër Gjermanisë (nr. 2)*. GJEDNJ i kushtoi rëndësi faktit se autoritetet nuk kishin shqyrtuar nëse një pjesë e informacionit mund të jepej në formë të anonimizuar, duke ruajtur interesat e mbrojtura dhe kontributin e gazetarit në një debat me interes të përgjithshëm. Gjykata konstatoi shkelje të nenit 10 për këtë pjesë të kërkesës.⁵⁶

Për qëllimin e kësaj analize, nga kjo jurisprudencë rezulton se përpara refuzimit të plotë të informacionit duhet të vlerësohet nëse interesi i mbrojtur mund të garantohet përmes një mase më pak kufizuese, përfshirë, sipas rastit, anonimizimin e informacionit.

Praktika e Komisionerit

Praktika e analizuar për periudhën 2024 - 2026 tregon se aksesit i pjesshëm është zbatuar në raste që lidhen me kategori të ndryshme të informacionit të mbrojtur.

a) Kufizimi duhet të individualizohet

Një element që përsëritet në praktikë është kërkesa që autoriteti publik të mos mjaftohet me një referim të përgjithshëm të neni 17, por të identifikojë informacionin konkret që i nënshtrohet kufizimit dhe bazën ligjore përkatëse. Ky vlerësim është i rëndësishëm për zbatimin e aksesit të pjesshëm, pasi vetëm pas identifikimit të informacionit që mbrohet mund të përcaktohet nëse pjesa tjetër e dokumentit mund t'i vihet në dispozicion kërkuarit.

b) Konfidencialiteti i një pjese nuk shtrihet automatikisht mbi të gjithë dokumentin

Në vendimin nr. 14, datë 05.06.2025, ndaj Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve, çështja lidhej me dokumentacion që përmbante edhe të dhëna me natyrë tatimore ose financiare. Komisioneri kërkoi që informacioni të vihej në dispozicion duke respektuar kufizimet e zbatueshme sipas nenit 17 të LDI-së.⁵⁷

Nga ky vendim rezulton se prania e informacionit që mund t'i nënshtrohet kufizimit brenda një dokumenti nuk justifikon, në vetvete, refuzimin e dokumentit në tërësi. Duhet të identifikohet informacioni që mbrohet dhe të vlerësohet mundësia e dhënies së pjesës tjetër.

c) Autoriteti duhet të identifikojë pjesët që kufizohen

Në vendimin nr. 33, datë 10.10.2025, ndaj Autoritetit Rrugor Shqiptar, çështja lidhej me dokumentacionin administrativ dhe teknik të një projekti infrastrukture. Komisioneri evidentoi nevojën për të identifikuar pjesët konkrete të dokumentacionit që mund t'i nënshtroheshin kufizimit dhe bazën përkatëse të nenit 17.⁵⁸

⁵⁵ *ECtHR, Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary [GC]*, no. 18030/11, 8 November 2016, §§ 149–180, veçanërisht §§ 156–170.

⁵⁶ *ECtHR, Saure v. Germany (no. 2)*, no. 6091/16, 28 March 2023, veçanërisht § 72.

⁵⁷ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 14, datë 05.06.2025, ndaj Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve.

⁵⁸ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 33, datë 10.10.2025, ndaj Autoritetit Rrugor Shqiptar.

Nga ky vendim rezulton se zbatimi i aksesit të pjesshëm kërkon përcaktimin e pjesëve të informacionit që i nënshtrohen kufizimit dhe të atyre që mbeten të aksesueshme.

d) Aksesit i pjesshëm në rastin e sekretit tregtar dhe të dhënave personale

Një zbatim i qartë i këtij parimi gjendet në vendimin nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik. Siç u analizua në seksionin 3.2, dokumenti i kërkuar mund të përmbante informacion që lidhej me sekretin tregtar dhe të dhënat personale. Duke iu referuar shprehimisht nenit 17/6 të LDI-së, Komisioneri evidentoi se, kur kufizimi prek vetëm një pjesë të informacionit, pjesa tjetër duhet t'i vihet në dispozicion kërkuarit.⁵⁹

Nga ky vendim rezulton se zbatimi i aksesit të pjesshëm kërkon fillimisht identifikimin e informacionit që mbrohet dhe më pas vlerësimin nëse pjesa tjetër e dokumentit mund të vihet në dispozicion.

e) Mënyrat e realizimit të aksesit të pjesshëm

Aksesit i pjesshëm mund të realizohet përmes ndarjes së dokumenteve, redaktimit të pjesëve të mbrojtura, anonimizimit ose teknikave të tjera të përshtatshme. Ndërhyrja duhet të kufizohet te informacioni që plotëson kushtet e nenit 17; pjesa e dhënë duhet të mbetet e kuptueshme dhe me vlerë informative, ndërsa pjesët e refuzuara dhe baza ligjore duhet të identifikohen qartë.

Çështjet që kërkojnë standardizim interpretativ

Praktika e analizuar tregon se aksesit i pjesshëm përbën një element të rëndësishëm të zbatimit proporcional të kufizimeve të parashikuara nga neni 17. Objekti i kufizimit është informacioni që kërkon mbrojtje dhe jo, në vetvete, dokumenti që e përmban atë.⁶⁰

Çështja që kërkon zbatim të njëtrajtshëm lidhet me mënyrën e përcaktimit të shtrirjes së kufizimit. Autoriteti duhet të identifikojë informacionin konkret që i nënshtrohet kufizimit dhe të vlerësojë nëse ai mund të ndahet nga pjesa tjetër e dokumentit. Kur kjo është e mundur, kufizimi duhet të zbatohet vetëm mbi pjesën e mbrojtur, duke ruajtur aksesin në informacionin tjetër.⁶¹

Standardizim kërkon edhe mënyra e realizimit të aksesit të pjesshëm, në varësi të natyrës së informacionit që mbrohet. Në rastin e të dhënave personale, kjo mund të përfshijë anonimizimin, ndërsa në raste të tjera kufizimi duhet të zbatohet vetëm mbi pjesët e informacionit që plotësojnë kushtet e nenit 17. Në këtë kuptim, aksesit i pjesshëm duhet të shqyrtohet përpara refuzimit të dokumentit në tërësi, në mënyrë që kufizimi të mos shtrihet përtej asaj që është e nevojshme për mbrojtjen e interesit përkatës.

⁵⁹ Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik.

⁶⁰ Shih, ndër të tjera, Komisioneri për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale, vendimi nr. 14, datë 05.06.2025, ndaj Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve; vendimi nr. 33, datë 10.10.2025, ndaj Autoritetit Rrugor Shqiptar.

⁶¹ Shih gjithashtu vendimin nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik.

4. Çështjet prioritare për standardizim interpretativ

Analiza e praktikës së shqyrtuar evidenton se, për disa kategori kufizimesh, janë krijuar qëndrime relativisht të qarta dhe të përsëritura, ndërsa për çështje të tjera mbetet nevoja për konsolidim të mëtejshëm.

Tabela e mëposhtme përmbledh elementet që rezultojnë nga praktika dhe çështjet kryesore që kërkojnë standardizim interpretativ.

Fusha / kufizimi	Çfarë rezulton nga praktika	Çështja për standardizim
Jeta private dhe të dhënat personale	Karakteri personal i informacionit nuk mjafton, në vetvete, për kufizimin e aksesit. Praktika dallon informacionin që lidhet me sferën private nga ai që lidhet me ushtrimin e funksionit ose detyrës publike.	Vlerësimi i njëtrajtshëm i rasteve kur informacioni ka njëkohësisht karakter personal dhe lidhje me ushtrimin e funksionit publik, si dhe mënyra e balancimit të interesave.
Sekreti tregtar dhe profesional	Cilësimi i informacionit si konfidencial ose sekret tregtar nuk mjafton për kufizimin e aksesit. Duhet të verifikohen kushtet ligjore dhe dëmi konkret që mund të shkaktohet nga publikimi.	Identifikimi i informacionit të mbrojtur, vlerësimi i dëmit dhe raporti me interesin publik; për sekretin profesional, raporti ndërmjet dispozitës sektoriale dhe nenit 17 të LDI-së.
Proceset penale, hetimi administrativ disiplinor, inspektimi dhe auditimi	Lidhja e informacionit me një procedurë nuk mjafton. Për bazat e nenit 17/2 kërkohet dëm i qartë dhe i rëndë; për hetimin disiplinor, inspektimin dhe auditimin, kufizimi nuk zbatohet pas përfundimit të procedurës.	Standardizimi i analizës së cenimit konkret në procedurat ende në zhvillim dhe dallimi ndërmjet bazave të veçanta të nenit 17/2.
Informacioni i klasifikuar dhe interesat e sigurisë	Duhet të dallohet konfidencialiteti i pretenduar nga statusi juridik i klasifikimit. Neni 17/5 kërkon rishikim; neni 9/1 parashikon edhe kompetencën e Komisionerit për të kërkuar deklasifikim.	Verifikimi i statusit dhe shtrirjes së klasifikimit, zbatimi i rishikimit dhe përdorimi i njëtrajtshëm i kompetencës për të kërkuar deklasifikim.
Aksesi i pjesshëm	Kur kufizimi prek vetëm një pjesë të informacionit, pjesa tjetër duhet t'i vihet në dispozicion kërkuar.	Identifikimi i pjesëve të mbrojtura, përdorimi i redaktimit/anonimizimit dhe arsyetimi i qartë i çdo pjese të refuzuar.
Fusha të tjera të nenit 17	Në kampionin aktual nuk u identifikua praktikë e mjaftueshme për orientime të konsoliduara mbi të gjitha kufizimet e nenit 17.	Vijimi i inventarizimit dhe përditësimi i analizës kur krijohet praktikë e mjaftueshme administrative ose gjyqësore.

Shtirja e orientimeve

Tabela pasqyron vetëm fushat e mbështetura nga kampioni i analizuar. Për fushat e tjera të nenit 17, dokumenti ruan tekstin e ligjit si pikë reference dhe rekomandon vijimin e inventarizimit përpara formulimit të orientimeve materiale.

Nga analiza rezulton se standardizimi duhet të përqendrohet te mënyra e arsyetimit dhe zbatimit të kufizimeve në rastin konkret, jo te krijimi i kategorive të paracaktuara informacioni që jepet ose refuzohet. Orientimet duhet të sigurojnë përdorimin e standardit të duhur juridik për secilën pikë të nenit 17, individualizimin e dëmit, proporcionalitetin, interesin publik dhe aksesin e pjesshëm.

5. Orientime që rezultojnë nga analiza e praktikës

Nga analiza e praktikës së Komisionerit dhe jurisprudencës relevante rezultojnë disa orientime për zbatimin e kufizimeve të parashikuara nga neni 17 i LDI-së.

5.1. Testi i strukturuar për shqyrtimin e kufizimit

Në shqyrtimin e çdo kufizimi duhet të ndiqen, në rend logjik, këto hapa:

- të identifikohet pika dhe shkronja konkrete e nenit 17 ose dispozita e posaçme ligjore ku mbështetet kufizimi;
- të përcaktohen informacioni konkret që kërkon mbrojtje dhe interesi i ligjshëm përkatës, pa e barazuar dokumentin në tërësi me pjesën e mbrojtur;
- të provohet lidhja shkakësore ndërmjet dhënies së informacionit dhe dëmit të pretenduar, duke përdorur standardin juridik që i përket bazës konkrete të kufizimit;
- të vlerësohet nëse kufizimi është i domosdoshëm dhe proporcional dhe nëse ekziston një masë më pak kufizuese;
- të merret në konsideratë interesi publik më i lartë për dhënien e informacionit, në rastet kur ligji e parashikon ose kur balancimi i interesave e kërkon;
- të verifikohet faza e procedurës dhe çdo rregull i posaçëm kohor, përfshirë përfundimin e hetimit disiplinor, inspektimit ose auditimit;
- të shqyrtohet aksesit i pjesshëm, redaktimi ose anonimizimi përpara refuzimit të plotë;
- vendimmarrja të përmbajë arsyetim të individualizuar, të identifikojë pjesët e refuzuara dhe bazën ligjore për secilën prej tyre.

5.2. Orientime sipas kategorive të kufizimeve

Jeta private dhe të dhënat personale

Duhet të dallohet informacioni që lidhet me sferën private nga ai që lidhet me ushtrimin e funksionit ose detyrës publike. Cilësimi si e dhënë personale nuk mjafton, në vetvete, për kufizimin e aksesit. Kur është e mundur, duhet të vlerësohet anonimizimi ose aksesit i pjesshëm.

Sekreti tregtar dhe profesional

Pretendimi për sekret tregtar ose profesional duhet të mbështetet në bazën ligjore dhe elementet konkrete që justifikojnë mbrojtjen e informacionit. Duhet të vlerësohen dëmi që mund të shkaktojë publikimi, proporcionaliteti i kufizimit dhe, sipas rastit, interesi publik për akses.

Proceset penale, hetimi administrativ disiplinor, inspektimi dhe auditimi

Lidhja e informacionit me një proces penal, hetim disiplinor, inspektim ose auditim nuk mjafton për kufizimin. Duhet të identifikohet baza e saktë ligjore dhe dëmi i qartë e i rëndë. Për hetimin disiplinor, inspektimin dhe auditimin, kufizimi i posaçëm nuk zbatohet pasi procedura ka përfunduar.

Informacioni i klasifikuar dhe interesat e sigurisë

Duhet të dallohet statusi juridik i informacionit të klasifikuar nga pretendimet e përgjithshme për konfidencialitet ose siguri. Kur zbatohet neni 17, pika 5, duhet të ndiqet procedura e

rishikimit; kur plotësohen kushtet, merret në konsideratë edhe kompetenca e Komisionerit për të kërkuar deklasifikimin sipas nenit 9/1, pika 2, shkronja “d”. Kufizimi duhet të lidhet me informacionin konkret.

Aksesi i pjesshëm

Kur kufizimi prek vetëm një pjesë të informacionit, pjesa tjetër duhet t'i vihet në dispozicion kërkuarit. Duhet të identifikohet informacioni që mbrohet dhe të vlerësohet mënyra e përshtatshme për ruajtjen e aksesit në pjesën tjetër, përfshirë anonimizimin kur është i zbatueshëm.

5.3. Statusi dhe zbatimi i orientimeve

Orientimet synojnë të mbështesin zbatimin e njëtrajtshëm të kufizimeve. Ato nuk zëvendësojnë vlerësimin individual, nuk krijojnë kufizime përtej ligjit dhe nuk kanë për qëllim të paragjykojnë vendimmarrjen në një çështje konkrete. Çdo orientim duhet të lexohet së bashku me dispozitën ligjore, faktet dhe evidencën e rastit.

6. Përfundime

Analiza eidenton se zbatimi i kufizimeve kërkon një vlerësim konkret, të individualizuar dhe të gjurmueshëm. Praktika e përzgjedhur ofron një bazë të dobishme për standardizimin e arsytimit sipas nenit 17, por nuk mbulon të gjitha kufizimet e ligjit dhe nuk duhet të shndërrohet në një listë dokumentesh që jepen ose refuzohen automatikisht.

Inventari dhe analiza do të rishikohen të paktën një herë në vit, si dhe sa herë që zhvillime të rëndësishme në praktikën e Komisionerit, praktikën gjyqësore ose kuadrin ligjor e bëjnë të nevojshëm përditësimin e orientimeve. Përditësimi do të dokumentojë datën e prerjes së praktikës, vendimet e reja të përfshira dhe ndryshimet eventuale në gjetjet dhe orientimet e analizës.

Për kufizimet e nenit 17, që nuk mbështeten nga një praktikë e mjaftueshme në kampionin aktual – përfshirë të drejtën e autorit dhe patentat, politikat monetare e fiskale, barazinë e palëve dhe mbarëvajtjen e procesit gjyqësor, këshillimin e brendshëm, marrëdhëniet ndërkombëtare ose ndërqeveritare, kërkesat e paqarta dhe informacionin arkivor – nuk formulohet në këtë fazë një orientim material përtej tekstit të ligjit.

ANEKSET

- Aneksi 1 – Inventari i vendimeve të Komisionerit të përdorura në analizë
- Aneksi 2 – Inventari i jurisprudencës së GJEDNJ-së të përdorur në analizë

BIBLIOGRAFIA DHE BURIMET

Bibliografia përmbledh burimet ligjore, jurisprudencën dhe praktikën administrative të përdorura drejtpërdrejt në analizën e kufizimeve të së drejtës për informim.

1. Legjislacion kombëtar

Ligji nr. 119/2014, datë 18.09.2014 “Për të drejtën e informimit”, i ndryshuar
 Ligji nr. 78/2023 “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 119/2014 “Për të drejtën e informimit”
 Ligji nr. 124/2024 “Për mbrojtjen e të dhënave personale”, veçanërisht neni 4
 Ligji nr. 10/2023 “Për informacionin e klasifikuar”

2. Dokumente institucionale kombëtare

Kuvendi i Shqipërisë, Rezolutë për vlerësimin e veprimtarisë së Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale për vitin 2025 dhe rekomandimet për vitin 2026, miratuar më 30.06.2026.

3. Instrumente dhe burime të Këshillit të Evropës

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut, veçanërisht nenet 8 dhe 10
 Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut, *Guide on Article 10 of the European Convention on Human Rights*

4. Jurisprudencë e Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary [GC], no. 18030/11, 8 November 2016
Centre for Democracy and the Rule of Law v. Ukraine, no. 10090/16, 26 March 2020
Herbai v. Hungary, no. 11608/15, 5 November 2019
Társaság a Szabadságjogokért v. Hungary, no. 37374/05, 14 April 2009
Šeks v. Croatia, no. 39325/20, 3 February 2022
Saure v. Germany (no. 2), no. 6091/16, 28 March 2023

5. Praktika e Komisionerit për të Drejtën e Informimit dhe Mbrojtjen e të Dhënave Personale

Vendimet e mëposhtme janë përdorur në analizën tematike; të dhënat e detajuara për objektin dhe standardin interpretativ të secilit vendim pasqyrohen në Aneksin 1.

Vendimi nr. 18/2024

Vendimi nr. 20/2024

Vendimi nr. 21, datë 25.10.2024, ndaj Kontrollit të Lartë të Shtetit

Vendimi nr. 25, datë 01.11.2024, ndaj Bankës së Shqipërisë

Vendimi nr. 14, datë 05.06.2025, ndaj Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve

Vendimi nr. 19, datë 20.06.2025, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit

Vendimi nr. 27, datë 19.08.2025, ndaj IdentiTek sh.a.

Vendimi nr. 32, datë 26.09.2025, ndaj IdentiTek sh.a.

Vendimi nr. 33, datë 10.10.2025, ndaj Autoritetit Rrugor Shqiptar

Vendimi nr. 34, datë 13.10.2025, ndaj Drejtorisë së Shërbimeve Qeveritare

Vendimi nr. 1, datë 12.01.2026, ndaj Fondit Shqiptar të Zhvillimit

Vendimi nr. 16, datë 14.05.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit – Drejtoria Rajonale Qarku Shkodër

Vendimi nr. 17, datë 22.05.2026, ndaj Komisionit të Prokurimit Publik

Vendimi nr. 21, datë 15.06.2026, ndaj Qendrës Spitalore Universitare “Nënë Tereza” (QSUT)

Vendimi nr. 22, datë 30.06.2026, ndaj Autoritetit Kombëtar të Ushqimit

Vendimi nr. 24, datë 13.07.2026, ndaj Agjencisë së Zhvillimit të Territorit

6. Materiale dokumentuese të analizës

Inventari tematik i vendimmarrjes së Komisionerit për kufizimet e së drejtës për informim, periudha 2024 – 13.07.2026

Aneksi 1 – Inventari i vendimeve të Komisionerit të përdorura në analizë

Aneksi 2 – Inventari i jurisprudencës së GJEDNJ-së të përdorur në analizë

Shënim: Bibliografia është ndërtuar mbi burimet e referuara në tekstin e analizës. Ajo mund të përditësohet së bashku me inventarin e vendimmarrjes dhe jurisprudencën relevante.

ANEKSI 1 – INVENTARI I VENDIMEVE TË KOMISIONERIT TË PËRDORURA NË ANALIZË

Tabela përmbledh vendimet e Komisionerit të përdorura drejtpërdrejt në analizën tematike të kufizimeve të së drejtës për informim. Për secilin vendim evidentohen autoriteti publik, kategoria kryesore e kufizimit, çështja e trajtuar dhe standardi interpretativ i përdorur në analizë. I njëjti vendim mund të jetë relevant për më shumë se një kategori.

Nr.	Vendimi	Autoriteti publik	Kategoria/neni 17	Çështja e trajtuar	Standardi interpretativ që rezultojn
1	Nr. 18/2024	Departamenti i Administratës Publike	Jeta private / të dhënat personale	Dokumentacion i personelit dhe kufiri ndërmjet informacionit mbi veprimtarinë publike dhe informacionit me karakter personal	Natyra personale e dokumentacionit dhe lidhja e tij me funksionin publik duhet të vlerësohen konkretisht; mbajtja e dokumentit nga një autoritet publik nuk e bën atë vetvetiu publik.
2	Nr. 20/2024	Ministria e Drejtësisë	Neni 17/1/a – jeta private/të dhënat personale	Informacion i lidhur ngushtë me marrëdhënien individuale të punës	Elementet e administrimit individual të marrëdhënies së punës mund të përfshihen në sferën e mbrojtur të të dhënave personale
3	Nr. 21, datë 25.10.2024	Kontrolli i Lartë i Shtetit	Informacion i klasifikuar; auditim; akses i pjesshëm	Kërkesë për raportin e auditimit të ushtruar nga KLSH në Bankën e Shqipërisë; pretendim për klasifikim dhe konfidencialitet	Statusi i klasifikuar duhet të mbështetet në procedurën ligjore. Pasi auditimi ka përfunduar, neni 17/2/ç nuk zbatohet; çdo kufizim tjetër duhet të individualizohet.
4	Nr. 25, datë 01.11.2024	Banka e Shqipërisë	Sekret tregtar/profesional; inspektim/auditim; akses i pjesshëm	Dokumentacion mbi veprimtarinë mbikëqyrëse bankare dhe pretendime për sekret tregtar, sekret profesional dhe mbarëvajtjen e inspektimit/auditimit	Çdo kufizim duhet të analizohet veçmas dhe të lidhet me interesin konkret të mbrojtur; dispozitat sektoriale për konfidencialitetin nuk përjashtojnë vlerësimin sipas nenit 17 dhe aksesin e pjesshëm.
5	Nr. 14, datë 05.06.2025	Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve	Akses i pjesshëm; informacion tatimor/financiar	Dokumentacion që përmbante edhe të dhëna me natyrë tatimore ose financiare	Prania e informacionit të mbrojtur brenda një dokumenti nuk justifikon refuzimin e dokumentit në tërësi; duhet të identifikohet pjesa që kufizohet dhe të jepet pjesa tjetër.
6	Nr. 19, datë 20.06.2025	Autoriteti Kombëtar i Ushqimit	Inspektim/kontroll; individualizimi i kufizimit	Rezultate analizash të qumështit, aflatoksina, produkte të bllokua/asgjësuar dhe masa administrative	Natyra inspektuese ose kontrolluese e veprimtarisë nuk përbën, në vetvete, shkak për kufizim. Autoriteti duhet të identifikojë pjesën konkrete që refuzohet dhe bazën ligjore përkatëse.
7	Nr. 27, datë 19.08.2025	IdentiTek sh.a.	Jeta private/të dhënat personale	Lista e hyrje-daljeve të punonjësve	Në rrethanat e çështjes, hyrje-daljet u trajtuan si informacion i marrëdhënies individuale të punës. Ky përfundim nuk krijon përjashtim automatik për çdo të dhënë të ngjashme.
8	Nr. 32, datë 26.09.2025	IdentiTek sh.a.	Jeta private/të dhënat personale	Hyrje-daljet ditore, mujore ose vjetore të punonjësve	Vendimi konfirmon linjën e praktikës për hyrje-daljet si elemente të marrëdhënies individuale të punës, duke ruajtur nevojën për vlerësim konkret.
9	Nr. 33, datë 10.10.2025	Autoriteti Rrugor Shqiptar	Akses i pjesshëm; neni 17/6	Dokumentacion administrativ dhe teknik i një projekti infrastrukture	Autoriteti duhet të identifikojë pjesët konkrete të dokumentacionit që i nënshtrohen kufizimit dhe bazën përkatëse ligjore; pjesët e tjera mbeten të aksesueshme.
10	Nr. 34, datë 13.10.2025	Drejtoria e Shërbimeve Qeveritare	Neni 17/5; informacion i klasifikuar; interesa të sigurisë	Dokumentacion për projektin e rivitalizimit të Rezidencës Qeveritare Vila nr. 5, përfshirë prokurimin, kontratat dhe dokumentacionin teknik	Klasifikimi nuk mjafton, në vetvete, për përfundimin e shqyrtimit të kërkesës. Aktivizohet procedura e rishikimit të klasifikimit; kur pas rishikimit klasifikimi mbetet në fuqi dhe plotësohen kushtet ligjore, kufizimi mund të justifikohet. Shtrirja e klasifikimit lidhet me informacionin konkret.

Nr.	Vendimi	Autoriteti publik	Kategoria/neni 17	Çështja e trajtuar	Standardi interpretativ që rezulton
11	Nr. 1, datë 12.01.2026	Fondi Shqiptar i Zhvillimit	Jeta private / të dhënat personale; funksioni publik	Emrat, mbiemrat dhe pozicionet e stafit në strukturën e FSHZH-së	Duhet të dallohet informacioni që lidhet me sferën private nga informacioni që lidhet me ushtrimin e funksioneve dhe detyrave zyrtare; ky i fundit ka interes të shtuar për transparencë.
12	Nr. 16, datë 14.05.2026	Autoriteti Kombëtar i Ushqimit – Drejtoria Rajonale Qarku Shkodër	Neni 17/2/b – proces penal; cenimi konkret	Informacion mbi subjektet për të cilat ishte bllokuar misër; autoriteti iu referua edhe një kallëzimi/procesi pranë organeve kompetente	Ekzistenca e një kallëzimi ose hetimi nuk krijon konfidencialitet automatik. Duhet të argumentohet dëmi i qartë dhe i rëndë dhe lidhja konkrete me procesin penal.
13	Nr. 17, datë 22.05.2026	Komisioni i Prokurimit Publik	Sekret tregtar; të dhëna personale; akses i pjesshëm	Kopje e një ankese të paraqitur nga një bashkim operatorësh ekonomikë në një procedurë prokurimi	Sekreti tregtar duhet të verifikohet sipas elementeve ligjore dhe dëmi duhet të argumentohet konkretisht. Kur vetëm pjesë të informacionit mbrohen, zbatohet neni 17/6; të dhënat personale mund të anonimizohen.
14	Nr. 21, datë 15.06.2026	Qendra Spitalore Universitare “Nënë Tereza” (QSUT)	Jeta private / të dhënat personale; funksioni publik	Informacion që lidhet me persona që ushtrojnë funksione ose detyra shtetërore	Vlerësimi duhet të marrë parasysh nëse të dhënat lidhen me sferën private apo me veprimtarinë zyrtare të personit; karakteri personal i informacionit nuk mjafton, në vetvete, për kufizimin.
15	Nr. 22, datë 30.06.2026	Autoriteti Kombëtar i Ushqimit	Neni 17/2/ç – procedura e inspektimit; faza e procedurës	Procedura administrative kishte përfunduar me vendosjen e sanksionit administrativ	Përfundimi i procedurës së inspektimit përjashton zbatimin e nenit 17/2/ç. Një kufizim tjetër kërkon bazë dhe arsyetim të pavarur.
16	Nr. 24, datë 13.07.2026	Agjencia e Zhvillimit të Territorit	Të dhëna personale; akses i pjesshëm	Dokumentacion që përmbante edhe të dhëna personale	Prania e të dhënave personale nuk justifikon refuzimin e dokumentit në tërësi; duhet të vlerësohet anonimizimi ose kufizimi vetëm i pjesëve të mbrojtura, duke dhënë pjesën tjetër.

Shënim: Inventari pasqyron vendimet e përdorura në analizën tematike dhe jo të gjithë vendimarrjen e Komisionerit për periudhën. Të dhënat identifikuese duhet të kontrollohen kundrejt aktit zyrtar sa herë që dokumenti përditësohet.

ANEKSI 2 – INVENTARI I JURISPRUDENCËS SË GJEDNJ-SË TË PËRDORUR NË ANALIZË

Ky aneks përmbledh jurisprudencën e GJEDNJ-së të referuar në analizë, sipas kategorive kryesore të kufizimeve. Inventari ka karakter përmbledhës dhe nuk zëvendëson konsultimin e tekstit të plotë të vendimit.

Fusha	Çështja/Gjykata	Viti	Standardi relevant për analizën	Seksioni
Jeta private dhe të dhënat personale	Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë [GC], GJEDNJ, nr. 18030/11	2016	Akresi në informacionin e mbajtur nga autoritetet publike mund të mbrohet nga neni 10 kur është instrumental për ushtrimin e lirisë së shprehjes. Vlerësimi merr parasysh qëllimin e kërkesës, natyrën e informacionit, rolin e kërkuarit dhe disponueshmërinë e informacionit. Karakteri personal i të dhënës nuk përjashton automatikisht aksesin.	3.1
Jeta private dhe të dhënat personale	Centre for Democracy and the Rule of Law kundër Ukrainës, GJEDNJ	2020	Kur informacioni personal lidhet me persona që ushtrojnë ose synojnë funksione publike, kërkohet balancim konkret ndërmjet privatësisë dhe interesit publik për akses; klasifikimi formal si e dhënë personale nuk mjafton.	3.1
Sekreti tregtar dhe profesional	Herbai kundër Hungarisë, GJEDNJ, nr. 11608/15	2019	Çështja nuk lidhet drejtpërdrejt me aksesin në dokumente zyrtare; përdoret në mënyrë krahasuese për kërkesën e balancimit konkret të interesave të ligjshëm tregtarë me lirinë e shprehjes.	3.2
Sekreti tregtar dhe profesional	Társaság a Szabadságjogokért kundër Hungarisë, GJEDNJ, nr. 37374/05	2009	Pengesat ndaj aksesit në informacion me interes publik mund të cenojnë rolin e medias dhe aktorëve të tjerë si mbikëqyrës shoqërorë dhe aftësinë e tyre për të informuar publikun.	3.2
Proceset penale, hetimi disiplinor, inspektimi dhe auditimi	Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë [GC], GJEDNJ, nr. 18030/11	2016	Kufizimi i aksesit duhet të vlerësohet në rrethanat konkrete të rastit dhe në raport me funksionin e informacionit për ushtrimin e lirisë së shprehjes; nevoja dhe proporcionaliteti i ndërhyrjes mbeten elemente qendrore.	3.3
Proceset penale, hetimi disiplinor, inspektimi dhe auditimi	Társaság a Szabadságjogokért kundër Hungarisë, GJEDNJ, nr. 37374/05	2009	Kufizimet që pengojnë marrjen e informacionit me interes publik kërkojnë justifikim të mjaftueshëm dhe vlerësim proporcional, veçanërisht kur kërkuari ushtron funksion mbikëqyrës publik.	3.3
Informacioni i klasifikuar dhe interesat e sigurisë	Šeks kundër Kroacisë, GJEDNJ, nr. 39325/20	2022	Siguria kombëtare mund të justifikojë kufizimin e aksesit në dokumente të klasifikuara, por vendimarrja duhet të ketë bazë ligjore dhe garanci procedurale të mjaftueshme kundër kufizimeve arbitrare.	3.4
Informacioni i klasifikuar dhe interesat e sigurisë	Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë [GC], GJEDNJ, nr. 18030/11	2016	Edhe kur ekziston një interes legjitim për kufizim, vlerësimi i aksesit duhet të mbetet konkret dhe të marrë parasysh natyrën dhe funksionin publik të informacionit të kërkuar.	3.4
Akresi i pjesshëm	Magyar Helsinki Bizottság kundër Hungarisë [GC], GJEDNJ, nr. 18030/11	2016	Standardi i proporcionalitetit kërkon vlerësim konkret të ndërhyrjes në akses; ky parim mbështet përdorimin e masave më pak kufizuese kur interesi i mbrojtur mund të ruhet pa refuzim të plotë.	3.5
Akresi i pjesshëm	Saure kundër Gjermanisë (nr. 2), GJEDNJ, nr. 6091/16	2023	Autoritetet duhet të shqyrtojnë masa më pak kufizuese, përfshirë anonimizimin, kur ato mund të mbrojnë interesin përkatës pa refuzuar plotësisht informacionin.	3.5

Shënim: Inventari përfshin vetëm jurisprudencën e GJEDNJ-së të përdorur në tekst dhe mund të përditësohet në varësi të zhvillimeve të reja. Praktika gjyqësore kombëtare nuk është inventarizuar në këtë version.



Rruga "Abdi Toptani", Nr.5,
kodi postar 1001, Tiranë



+355 42 23 7200



Nr. i Gjellbër: 08002050



info@idp.al



www.idp.al